



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Victoria aliæ magis particulares.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Denique di-
fractionum
§ Præu. 23. 1

impediunt laporem illius Manna, eò quòd relaxent, & effundant medita-
tionem, ad illum percipiendum disponentem: Nec minus importuni ho-
stes esse solent *stultæ cogitationes*, quàm affectiones inordinatæ. De
vtrisque enim dixit Sapiens: *g quando sederis vt comedas cum principe: diligen-
ter attende, quæ appositæ sunt ante faciem tuam; & statue cultrum in gutture tuo.*
quasi dixerit: cum accedis ad comedendum cum Principe cœlesti in
mensa huius sanctissimi Sacramenti, diligenter attende, quem illud intra se
continet, penetrans ad id quod in illo Manna est absconditum; & cultro
discretæ Meditationis illud diuide: neque enim integrum debes deuorare,
sed simultamen mortificationis cultrum immitte in guttur tuum, vincens
teipsum, distractiones tuas & affectus inordinatos, & sensuales carnis tuæ
appetitiones iugulans: vt dignus sis suauitatem degustare huius cibi cœlestis
qui est alimentum hominum mundo mortuorum; sed viuientium Deo mor-
tuorum amori proprio; sed viuientium diuino, mortuorum sibi ipsis; sed
Christo viuientium: vt locum in te habeat, quod Sanctus Paulus ad Co-
lossenses scripsit: *h mortui estis: & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.*
Si enim CHRISTVS Dominus noster absconditus est, & quasi res quædam
mortua, & in ipso Sacramento sepulta, vt tuus fiat cibus: æquum est, vt teip-
sum etiam tanquam mortuum geras, per tui ipsius mortificationem: & ab-
scondas te per meditationem cum ipso Christo in DEO: vt abscondito eius
Manna frui possis.

§ 2. *Victoriæ aliæ magis particulares.*

HÆ sunt victoriæ quæ in genere precedere debent sacram Com-
munionem; quæ eò vtiliores erunt, quò fuerint magis particulares.
harum itaque aliquas magis in particulari indicabimus. *Prima* erit
vt ipso die sacræ Communionis studeas ita gulam superare, vt omnino
ieiunus ab omni cibo & potu accedas: vt intelligas Christum Dominum
nostrum debere esse primum ac præcipuum animæ tuæ cibum: pro cu-
ius amore & reuerentia renunciare debeas cuicumque carnis delecta-
tioni.

DEINDE eodem die singulari cura ac diligentia debes *sensua-*
litatis stimulos vicissè; ita vt à præcedenti nocte nulla præcesserit cul-
pa, quæ corpus & animam maculet. Dedecet enim eodem die ad Com-
munionem accedere, quo graue aliquod lethale peccatum est admis-
sum, & quidem multò magis si fuit inhonestum. Imò suadent sancti,
expedire, vt etiam à Communionem abstinere, quando præce-
dente ipsa nocte aliqua huius generis, etiam sine culpa, accidissent. Pu-
rissimi enim & castissimi agni caro, nec contingenda est, nisi à pura & casta
carne. licet in hoc merito amplectendum sit prudentis Confessarij confi-

lium.

h Coloss. 3. 3.
Cum ab-
scondito
Christo te
absconde.

1.
ieiunus.

2.
Mundus.

S Thom. 3.
p. q. 80 ar. 7.

lium. Effet verò magnum quid semper ad Cõmunionem nõ solum à corporalibus cibis ieiunum accedere, sed etiam à peccatis venialibus, ita vt illo die in nullum ex malitia, & sciens ac volens incidisses.

ACCEDENDVM est etiam omnibus mundi pompis deuictis, & punctis prophani honoris quoad locum, vestes, & externum apparatus, qui vanitatis potiùs, quàm religionis intuitu adhibetur. nam in præsentia Dei uentis, quicumque magnus est, debet se paruum iudicare, & qui magis est humilis, ille est maior, & qui tunc puncta & respectus huius mundi obseruat, non adfert secum dispositionem quæ Christo placeat. Cum autem conuiuium hoc exhibeatur ex eodem pane, eodemque Sacramento interiùs & exteriùs, vt omnium inter se vnio & coniunctio conseruetur: rationi consentaneum est, eo modo ad aliud accedere, vt huic vnioni nihil derogetur; sed diligentius tunc seruetur, quod dixit Ecclesiasticus. *a quanto magnus es, humilia te in omnibus, quoniam magna potentia Dei solius, & ab hominibus humilibus honoratur.* si itaque in mundo quidem sis magnus, sed in tuis oculis paruus, honorabis DEVM: Deusque ex te honorabitur, non ob tuam magnitudinem, sed ob humilitatem, quam cum illa coniungis.

ACCEDENDVM etiam est ad Communionem sacram, ita deuicta mutabilitate & inquietudine corporis, vt toto tempore, quo ibi sit manendum, ante & post Communionem sit quis in corpore & spiritu, cum ea decencia & reuerentia interna & externa, quam & conuiuium, & princeps ipse, qui inuitat, requirunt: nam & hoc ad humilitatem pertinet. Propterea enim dixit ipse Saluator, *b cum inuatus fueris ad nuptias, recumbe in nouissimo loco.* recumbere enim quietem significat; nouissimus verò locus reuerentiam & humilitatem prodit. Hæc autem ostendenda est actibus adorationis externæ; flectendo scilicet, aut prosternendo se, saltem spiritu; coniunctis manibus, & oculis nunc in terram defixis, sicut ille publicanus; nunc in ipsum Dominum iam iam appropinquantem. Hæc omnia collegit S. Ioannes Damascenus hisce deuotissimis verbis: cum omni timore, & conscientia pura, & indubitali fide accedamus, & veneremur ipsum omni puritate animæ & corporis. Accedamus ei desiderio ardenti, manus in crucis modum formantes, crucifixi corpus suscipiamus, & apponentes oculos, & labia, & frontem; diuinum carbonem concipiamus, vt ignis in nobis desiderij assumens ex eo carbone ignitionem, comburat peccata nostra; & illuminet corda nostra, vt participatione diuini ignis igniamur & deificemur.

DENIQUE vincendæ sunt omnes tentationes, non solum quæ uerè tendunt in malum, sed etiam quæ in imperfectum: quærendo in ipso Sacro & Communionem non tuum honorem aut præmium præcipue; neque propriam delectationem, etiam spiritualem; sed ipsius Dei gloriam, & vnio-

3.
Humilis.

a Eccl 3. 10.

4.
Cessans modestia.

b Lu. 14. 10

Lib 6. q. Fi-
dei 14.

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

nem charitatis cum ipso met Domino, tuis que proximis: peccatorum tuorum teniam, ventationum victoriam, à lapsu præseruationem, & in virtutibus omnibus augmentum, & vsque ad mortem perseuerantiam: Communionem ipsam iam ad vnum, iam ad alterum horum finem; aut omnes simul applicando. Vt verò omnes hos fines memoria retineas, uti poteris septem petitionibus preceationis Dominicæ, in quibus septem hi fines valde excellenter continentur.

Septem petitiones.

Victoria sui.
c Cant. 5. 5.

OMNES hæ victoriæ in ea generali includuntur, qua quis seipsum vincit & abnegat perfectissima mortificatione: qua exornauit se sponsa, ut exiret obuiam dilecto suo, cum ille pulsaret peteretque aperiri sibi. nam, cum illa ex aliqua ignauia à surgendo se excusaret, eam tandem vicit: tantaque myrrhæ abundantia sese inunxit, ut ipsamet diceret: *currexi ut aperirem dilecto meo: manus meæ stillauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrhâ probatissima.* His verbis significans omnes eius potentias, ac sensus suauissimè produxisse perfectissimæ mortificationis opera: vincendo ipsam, non solum in rebus magnis, sed etiam in r. animis, quæ à perfectione Christiana aliquo modo degeneret: imò etiam in multis licitis, quas sine culpa potuisset accipere. illas tamen etiam eo solo nomine, ut se ipsam vinceret & abnegaret, ad eò repudiat, ut ipsi digiti vsque ad extremitatem pleni essent myrrhâ: ac proinde summam haberent puritatem; non solum ab aliqua macula, sed etiam à ruga & imperfectione omni. In cuius signum: etiam si Sacerdotes manus lauerint, ac digitos, antequam sacrum inchoent; iterum in medio sacri, digitorum extremitates abluunt, ut ea cæremonia (quemadmodum ait S. Dionysius) prædictam puritatem & munditiæ significent, que continuanda est & augenda, vsque ad dilecti ipsius ingressum. ut ipsa domus & hospitium, quo recipitur, ad eò sit mundum & fragrans: ut in eo habitando oblectetur.

De Eccl. Hierar. c. 3.
Ablutio manuum.

§. 3. *Quæ præmia ijs reddantur, qui cum prædictis Victorijis communicant.*

VT magis animeris ad pugnam, & prædictas victorias obrinendas, audi præclarissima præmia, quæ Christus Dominus noster victenti promittit, ac re ipsa dignè communicanti impertit. Nam cum dixisset a *Vinctenti dabo Manna absconditum*, subiungit, *& dabo illi calculum candidum: & in calculo nomen nouum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit.* Quis autem est iste calculus candidus & pretiosus, nisi ipse Christus? qui simul vicem subit ipsius Manna, quatenus cõuiuas suas nutrit, ac delectat; & calculi candidi, ob spem, quam præbet æternæ vitæ, innitentem diuitijs spiritualibus, quas communicat? Ad cuius intelligentiam est aduertendum, consueuisse olim Iudices, sua suffragia dare candidis & nigris calculis siue lapillis: Candidum dabant in fauorem Rei, quâdo absolutum & liberum dimittebant; ni-

2 Apoc. 2. 17.
Vide ibi Riberam, & Viegas.
Calculus candidus.